

[Glønborg]

sere, at det, jeg skældte ud over, var det sene fremsættelsestidspunkt. Så kan man sige, at resultatet er det samme. Der er for kort tid imellem fremsættelsestidspunktet og ikrafttrædelsestidspunktet.

Det problem kunne jo have været løst på to måder. Nu er der selvfølgelig kun én måde tilbage at løse problemet på, eller også må man affinde sig med, at sådan er det altså.

Men jeg håber da, at vi kan snakke sammen om det i udvalget, og det kunne da også være, at en sådan massiv protest fra os alle sammen hele vejen rundt kunne få regeringen til at overveje at skubbe ikrafttrædelsestidspunktet noget, så vi kunne gøre det i pæn bred enighed. Det ville da glæde mig umådelig meget, om det kunne lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg må forstå, at Kristeligt Folkeparti, som jo faktisk er tungen på vægtskålen i denne sag, ikke ønsker at medvirke aktivt til det.

Så skylder jeg hr. Glønborg en undskyldning. Jeg burde af erfaring have vidst, at Kristeligt Folkeparti taler med to tunger.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg er altså nødt til at sige til fru Dorte Bennedsen, at det vil jeg ikke have siddende på mig. Der er ikke talt med to tunger, men talt klart og tydeligt. Det er så et spørgsmål, om man hører efter, hvad der bliver sagt. Jeg vil ikke tages til indtægt for noget, jeg ikke har sagt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Problemet er, at hr. Glønborg ikke har sagt klart, om han aktivt vil arbejde for at få udskudt ikrafttrædelsestidspunktet.

Hr. Glønborg ved lige så vel som jeg, at hvis han aktivt går ind og ikke bare lægger sig i skyggen af, hvad vi andre eventuelt gør, kan han ændre dette ikrafttrædelsestidspunkt.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Man kan sige det på så mange måder: med to tunger, med ild i munden osv. Der er mange versioner af den samme historie.

Jeg vil da også godt vide, hr. Glønborg, hvad Kristeligt Folkeparti mener; det er ikke helt ligegyldigt i denne sammenhæng. Jeg forstod det således, at Kristeligt Folkepartis ordfører gav udtryk for bekymring for den ikrafttrædelsesdato, som lovforslaget har. Den bekymring deles af fru Dorte Bennedsen og mig.

Nu vil jeg gerne vide, hr. Glønborg: Er det forsvarligt at lade dette lovforslag eller denne lov, når majestæten har stadfæstet det, træde i kraft den 1. januar 1990 ud fra det, vi ved nu inden udvalgsbehandlingen? Det må hr. Glønborg kunne svare klart ja eller nej til.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Om det er forsvarligt, er et spørgsmål om, hvorvidt der er nogen, der vil forsvare det. Jeg har selvfølgelig lyttet spændt til, om miljøministeren havde et forsvar at komme med.

Jeg vil sige, at selvfølgelig er det ikke umuligt, men det er særdeles upraktisk, og ud fra mit ønske om, at vi altid skal prøve at lave så mange ting som muligt i bred enighed, vil jeg ikke hoppe på hverken den ene eller den anden vogn i denne sag. Jeg sagde, at vi vil se på det, vi vil drøfte det i det udvalgs møde, vi nu skal have, og lad os så se, hvilket resultat vi kan komme til.

Jeg har ingen forpligtelse til at skulle svare den ene eller den anden præcist på, hvad resultatet bliver, når vi er kommet igennem det udvalgsarbejde, som vi skal i gang med nu. Jeg ønsker, at vi kunne prøve, om ikke vi kunne finde en løsning i fællesskab.

Duetoft (CD):

Nu er hele den sidste diskussion i forbindelse med de korte bemærkninger i virkeligheden ligegyldig, for vi skal kun bede ministeren følge det sagligt rigtige i stedet for at falde for andre argumenter. Det er ikke for at være ubehagelig over for ministeren – jeg håber stadig væk, vi kan snakke positivt om det i udvalget – men faktisk står jeg med bilag 7 fra udvalgets behandling. Det er svaret på spørgsmål 1 om Kommunernes Landsforening, hvor ministeren direkte siger, at hun godt er klar over, at ikrafttrædelsesdatoen vil give problemer, men at man, fordi man har en aftale om finansloven, er nødt til at gennemføre tingene nu.